

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Simala Zoltán Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Simala Zoltán ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Czeglédy Ügyvédi Iroda (címe, ügyintéző: dr. Czeglédy Csaba ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogsértés miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2015. június 3. napján kelt 69.P.20.811/2015/9. számú ítélete ellen a felperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

#### í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (Ötvenezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

#### I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 177.800 forint perköltséget.

A felperes keresetét a Ptk. 2:45. § (2) bekezdésében foglalt szabály alapján bírálta el, figyelemmel a PK 12. számú állásfoglalás rendelkezéseire. Osztotta az alperes álláspontját abban, hogy a felperes által sérelmezett mindkét közlemény véleménynek minősül. Kifejtette, hogy az első alperesi közlés a húsnagykereskedő cégek esetleges áfacsalásáról értekezik. A kormányt és az ügyészséget bírálja, akik nem tesznek meg mindent az áfacsalások felderítése érdekében. Ennek során megemlíti, hogy az egyik húsnagykereskedő cég a felperesnek is szállít. Azon sérelmezett mondat, miszerint „Az áfacsalási botrány legújabb fejezete kínosan közel játszódik a korrupt kormány kedvenc vállalkozásához, a ...-hoz” nem állítja, nem is sugallja, hogy a felperes az áfacsalásokban érintett lenne. Szövegkörnyezetével együtt az átlagolvasó számára azt fejezi ki, hogy a felperes üzleti kapcsolatban áll olyan vállalkozással, amely érintett lehet az áfacsalásokban, de a felperesre vonatkozó, személyét sértő valótlan tényállítást nem tartalmaz.

Az alperes második közleménye ugyancsak véleményt fejez ki, amikor a felperest a vasárnapi zárva tartásról szóló törvény egyedüli nyertesének titulálja. Az a kifejezés, hogy „egyedüli nyertes”, objektíve bizonyíthatatlan, a felperes pedig maga sem állította, hogy az alperes valótlan tényt közölt volna azon állításával, miszerint a felperes dolgozói közreműködtek a KDNP azon tanulmányának elkészítésében, amely a vasárnapi zárva tartásról szóló törvényt hivatott alátámasztani. Ekként az

alperes által levont következtetés nem alaptalan. A közlemények a felperesre nézve indokolatlanul bántó, sértő, lekicsinylő kifejezéseket nem tartalmaznak. A felperes a vele szembeni kritikát a véleménynyilvánítási szabadság alapjogára figyelemmel köteles eltérni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az első fokú határozat megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

Kifejtette, hogy a véleménynyilvánításhoz való jog nem korlátozhatatlan alapjog, nem zárható ki az, hogy a vélemény, vagy bírálat személyiségi jogot sért. „A korrupt kormány kedvenc vállalkozásához, a ...-hoz” jelzős szerkezet tényszerűen a társaságra utal, pejoratív éllel a céget korruptnak állítja be. Ezt erősíti a szöveggörnyezet is, miszerint az áfacsalásokat a végrehajtó szerv és az ügyészség nem vizsgálja, ezen kontextusban kerül sor a felperesi társaság megemlítésére. Sérelmezte, hogy nem vette figyelembe az elsőfokú bíróság azt, hogy a kifogásolt közlemény egyáltalán nem említi a botrányral ténylegesen érintett társaság nevét. Az átlagolvasó a közlemény elolvasását követően az áfacsaláshoz egyedül a felperesi Kft.-t kapcsolja. A közlemény a céget név szerint említve burkoltan és valótlanul azt állítja, hogy a botrányban közvetlenül érintett, ezzel jóhírnevét az alperes megsértette.

A második állítás, mely szerint a társaság az egyetlen nyertese a vasárnapi zárva tartásról szóló törvénynek, valótlan tényállítás, mivel a gazdasági életben egy törvénymódosításnak nem lehet csak egyetlen nyertese. Az állítás valóságtartalma nem bizonyíthatatlan. Az alperes maga is kijelentette, hogy a helyes megfogalmazás az „egyk nyertese” lett volna.

Kifogásolta továbbá azt is, hogy az első fokon eljáró bíróság érdemben nem vizsgálta a közleményeket, mindössze egy tárgyalást tartott, a bizonyítási eljárás lefolytatását mellőzte. A kapcsolódó esetjogot nem vette figyelembe, indokolását jogszabályhely megjelölésével nem támasztotta alá. A részletes indokolási kötelezettség elmulasztása olyan súlyos eljárási szabálysértés, ami a határozat hatályon kívül helyezésére ad alapot.

Az alperes az első fokú határozat helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és határozatának indokolásában foglaltakkal egyetértett, ezért az első fokú ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta. Az elsőfokú bíróság nem követett el olyan lényeges szabálysértést, ami miatt az első fokú ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni, indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, a felperes keresetének elbírálására irányadó jogszabályi rendelkezést megjelölte.

A kereset tárgyává tett alperesi közlések vizsgálatának eredményeként az első fokon eljáró bíróság helytállóan állapította meg azt, hogy a kifogásolt közlemények az alperes véleményét tükrözik. Kétségtelen, hogy a felperesre nézve kedvezőtlen véleményt fogalmazott meg az alperes, azonban közleményében oly módon hozta kapcsolatba a felperesi társaságot az áfacsalási botrányral, ami lényegében megfelel a valóságnak. Nem vitásan a felperes bár nem közvetlenül, de beszállítója révén érintetté vált a húsáfa-csalási ügyben. Helyesen jutott az elsőfokú bíróság arra az álláspontra, miszerint az alperesi véleménynyilvánítás nem alapozza meg a személyiségi jogvédelmet. Az alperes által is elismerten a másodikként sérelmezett közlés vonatkozásában valóban szerencsésebb lett volna „a törvény egyik nyertese” kifejezés használata, a leírtak azonban ugyancsak olyan véleménynek minősülnek, amely nem alapozza meg a jóhírnév sértés megállapítását, függetlenül attól, hogy a felperes személyére vonatkoztatható közlés erős kritikát tartalmaz. Okszerűen vonta le

az elsőfokú bíróság azt a következtetést is, miszerint az adott szövegkörnyezetben a kifogásolt közlés nem bizonyítható, a véleménynyilvánítás azonban a felperesnek a Ptk. 2:45.§ (2) bekezdésében védett személyhez fűződő jogát nem sérti.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében viseli az alperes másod fokú fellebbezési költségét, mely összeg megállapítására a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján került sor. Ugyancsak viseli a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett, a 2.000.000 forint (Itv. 39. § (1) bekezdés) pertárgyérték után számított, az Itv. 46.§ (1) bekezdés szerinti nyolc százalék mértékű fellebbezési illetéket. A fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2016. március 1.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.  
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.  
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.  
bíró

A kiadmány hitelül:  
tisztviselő